

సుందరేశ్వర్రావు ఎ.జి. ఆఫీసులో ఆడిటర్ గా పనిచేస్తున్నాడు. అతని తోడల్లుడు కామేశ్వర్రావు కూడా హైదరాబాద్ లో సెక్రటేరియట్ లో సెక్షన్ ఆఫీసరుగా ఉద్యోగం చేస్తున్నాడు. అయితే వాళ్ళిద్దరూ ఒకేచోట ఉండటంలేదు. సుందరేశ్వర్రావు చిక్కడపల్లిలోనూ, కామేశ్వర్రావు మల్లెపల్లిలోనూ అద్దె గృహాల్లో వుంటున్నారు. సుందరేశ్వర్రావు భార్య జానకీ, కామేశ్వర్రావు భార్య భారతీ స్వయాన అక్కచెల్లెళ్లు కాబట్టి తరుచూ ఒక్కయింటికి మరొకళ్లు వస్తూ పోతూ వుంటారు తోడల్లుడు కూడా కల్సుకొంటూనే వుంటారు. ప్రత్యేకం నెలవు దినాల్లో ఒకరి కుటుంబాన్ని మరొకరు తోజనాలకు పిల్చుకోవడం పరిపాటి.

సుందరేశ్వర్రావు ఉదయం తొమ్మిదీన్నరకు ఇల్లు వాదిలితే రాత్రికి ఎప్పుడు ఇంటికి వస్తాడో తెలియదు మొదట్లో ఆఫీసులో పనివుందవీ, ప్రెంట్స్ తో సినీమా కెళ్ళాననీ ఎన్నోవిధాల సాకులు చెబుతూ వచ్చాడు. కొంత కాలంపాటు జానకీ నమ్మింది గానీ, ఆపైన భర్త ప్రవర్తనపై ఆనేక అనుమానాల్ని పెంచుకొని, ఓరోజు నిగ్గదీసి నిలువునా ధూపంవేసినట్టు ఆడిగింది.

సుందరేశ్వర్రావుకు నిజం చెప్పక తప్పలేదు.

“రోజూ సాయంత్రాలు కల్లబ్బుకు పోతున్నాను.”

“ఎందుకు?”

“పేకాట ఆడటానికి.”

“అంతేనా : విస్కీకూడా తాగుతున్నారా?”

“అబ్బే! లేదు. దేవుడిమీద ఒట్టు,” అన్నాడు సుందరేశ్వర్రావు.

మొగుడు కల్లబ్బులో రోజూ పేకాడుతున్నాడని జానకీ నమ్మింది. అంతే కాకుండా ఆ పేకాటలో డబ్బు సంపాదిస్తున్న దాఖలాలు కూడా కనిపించాయి. ఆమెకు నెలకో చీర కొనిపెట్టసాగాడు. రెండుజతల బంగారు గజాలు చేయించాడు. తాను ఒక స్కూటర్ కొనుక్కున్నాడు. కాని జూదం ఆడటం దురల

వాటనీ, కుటుంబ ఆర్థిక వ్యవస్థకు మంచిది కాదనీ, సప్తవ్యసనాల్లో అదొకటనీ జానకి అభిప్రాయం. మొగుడు తనని సంకోషపెట్టటానికి ఏ వస్తువు కొనిపెట్టినా, అమె పూర్తిగా సంకోషదలేకపోతోంది. పైపెచ్చు ఒకరోజు చెల్లెలు భారతి మొహాన కారపునీళ్లు చల్లనట్టుగా అడిగింది.

“భావగారు రోజూ రాత్రుళ్లు అలస్యంగా ఇంటికొస్తారటగా; క్లబ్బురో పేకాట ఆడతారటగా!”

తల కొట్టేసినంత అవమానం వేసింది జానకికి.

“ఎవరు చెప్పారే?”

“మా ఆయన!”

“ఆయనా క్లబ్బు కెళతారా?”

“లేదు. వాళ్లు ఆఫీసులో ఒకాయన చెప్పాడట. ఏమైనా పేకాట మంచిది కాదే! సొమ్ము పోతుంది, అరోగ్యం చెడిపోతుంది.”

జానకి మాట్లాడలేదు. చెల్లెలిచేత అట్లా చెప్పించుకోవాలి వచ్చినందుకు ఎంతో అభిమానపడింది. ఆ అభిమానాన్ని మౌనంద్వారా దిగమింగింది. ఆయితే ఆ రోజురాత్రి ఒంటిగంట కొచ్చిన భర్తమీద భద్రకాలిలా విరుచుకుపడింది.

సుందరేశ్వర్రావు నోరు కదపకుండా భార్య ఆగ్రహాన్ని భరించాడు. పేకాట మానివేస్తానన్నాడు. కాని మానివేయలేకపోయాడు. భార్య అప్పుడప్పుడూ సూరేకారంలా చిటపటలాడుతున్నా, దున్నపోతుమీద వర్షం కుర్చినట్టు దులవ రించుకుపోతున్నాడు.

జానకికి దిగులు పట్టుకుంది. భర్తకు క్లబ్బు అలవాటును ఎట్లా మాన్పించాలా అని ఆలోచించసాగింది.

పుట్టింటికి పోతానని బెదిరించింది.

ఒంటిమీద కిర్రనాయిలు పోసుకుని వంటగదిలో అత్యహత్య చేసుకుంటానని భయపెట్టింది.

అయినప్పటికీ సుందరేశ్వర్రావు క్లబ్బుకు వెళ్లడం మానుకోలేదు.

ఒకరోజు ఒక ఫ్రెండ్ బలవంతంమీద మరకపేట రేసుకోర్టు కెళ్లాడు సుందరేశ్వర్రావు. అక్కడ ఒక గుర్రంమీద రెండొందలు పందెంకొస్తూన్న తోడల్లుడు కామేశ్వర్రావు కనబడ్డాడు. కాని అతను మొహం చాటుచేసుకున్నాడు

సుందరేశ్వర్రావును చూసి. తన మిత్రుణ్ణి అడిగి తెలుసుకున్నాడు - కామేశ్వర్రావు తరుచూ రేసుల కొస్తాడని.

అది జరిగిన నాలుగు రోజులకు ఓ రాత్రి కామేశ్వర్రావు బ్రాండ్ తాగుతూ 'బ్లూ ఫాక్స్'లో కనబడ్డాడు సుందరేశ్వర్రావుకు. కాని అతను మొహం పక్కకు తిప్పుకున్నాడు తోడల్లుడిని గమనించినట్టు. ఈ రెండు సందర్భాలలో సుందరేశ్వర్రావు గ్రహించిందేమిటంటే - తన తోడల్లుడు కామేశ్వర్రావుకు రేసులకు వెళ్లే అంబాటువుందనీ; అప్పుడప్పుడూ బ్రాండ్ తాగుతాడనీ, తోడల్లుడిలో రెండు దురలవాట్లూ ప్రత్యక్షంగా చూసినమీదట సుందరేశ్వర్రావు మహానంద పడిపోయాడు.

ఆ రోజు రాత్రి భార్యతో అన్నాడు.

"మీ చెల్లెలి మొగుడు బుద్ధిమంతుడనీ, ఏ దుర్వ్యసనం ఎరుగడనీ ఆ మధ్య అన్నావు గదా; అశనికీ కొన్ని బలహీనతలున్నాయి. కొన్ని వ్యసనాలున్నాయి. రేసులకు వెడతాడట. బ్రాండ్ తాగుతాడట. ఈ తపా మీ చెల్లెల్లాస్తే నిజమేనా అని నిరదీసి అడుగు."

జానకి అప్రతిభురాలైంది.

"నిజమా?"

"నాకు తెల్సిన సమాచారం చెప్పాను."

"మీ తెట్లా తెల్సింది?"

"ప్రెండేస్ ద్వారా కనుక్కున్నాను."

జానకి ఏం మాట్లాడలేకపోయింది.

సుందరేశ్వర్రావు విజయగర్వంగా చిరునవ్వు నవ్వాడు.

తమ తప్పుల్ని కప్పివుచ్చుకోవా లనుకొనేవాళ్లు ఇతర్లలో బలహీనతల్ని వెతుకుతారు.